

"תמיד ידעתי שמה שאני עושה הוא משמעותי, אבל במלחמה התגלה לי עד כמה"

סגן ע', בת 24, תושבת רעננה
קצינת חמ"ל טכני-מבצעי בחטיבת ההגנה בסייבר, בוגרת אולפנית טבריה ומכינת רוח נכון

בצורה יותר קשה - בכל זאת, זה היה לפני 20 שנה. ובאופן כללי, תמיד אני אבחר להתייעץ איתה ולשתף אותה.

רעות, איך את חווה את השירות שלה מאז 7.10?

אנחנו נמצאים במציאות קשה מאוד. כאשר ע' נקראה לשירות באותו יום נורא, החששות התעצמו - היינו בחוסר ודאות מושלם ותחת מתקפות טילים ללא הפסקה. זה היה זמן של פחד ודאגה, אך הלב היה מלא בגאווה - שהיא נמצאת במקום משמעותי שתורם באופן ישיר לביטחון המדינה. אני רואה את השירות שלה כשליחות חשובה, ואני גאה בה על האומץ והנחישות שהיא מפגינה.

על אילו כלי התמודדות הייתן ממליצות לחיילות?

להבין שמה שאתן עושות הוא קודש הקודשים - אתן שומרות על חיילים, תורמות לביטחון המדינה ומקדשות שם שמיים. להיות מוקפות באנשים שמחזקים אתכן - משפחה, חברים ועמיתים לשירות. וזה לא פחות חשוב - למצוא את הזמן להטעין מצברים, לדאוג לעצמכן, לתזונה טובה, לנשימה עמוקה, לשיחה עם חברה או עם אמא.

ע', מה מחזק אותך?

אמונה בה' - שבסוף ממת ומחיה ויוזע הכול. להאמין באמונה שלמה ולהשתדל תמיד לעשות טוב.

צילום: אריק סולטן

אחר כך בלחימה בתוך הרצועה. זה אירוע עצוב. משפחות שלמות מתפרקות והלב מסרב להאמין. אני באופן אישי לא הכרתי אותו מעבר לשם, וזה אירוע שנותן תחושת החמצה ופספוס על הבן אדם שהיה - וגם המון פרופורציות לחיים.

מה האתגר הרוחני בתפקיד?

נדרשתי להיות בכוננות גם בשבתות - זה אומר טלפון תמיד. בהתחלה זה היה מאתגר, אבל הבנתי שביטחון המדינה זה מעל הכול.

מי היא שותפה לדרך עבורך?

אמא שלי, רעות. היא שברה תקרות זכוכית והייתה הראשונה אצלה במושב שהתעקשה להתגייס לצבא. אצלה כן הגיבו

מה את עושה בצבא?

כיום אני משרתת במילואים, ממשיכה את התפקיד מהשירות הסדיר שבו הייתי קצינת חמ"ל טכני-מבצעי בחטיבת ההגנה בסייבר.

איך החלטת להתגייס?

אני מגיעה מבית שבו היה לי מודל - אבא שלי היה סא"ל והשתחרר, ואמא שלי הייתה סרן. הייתי ילדה שכל שבת שלישית עושה יחד עם כל המשפחה בבסיס, והצבא היה חלק בלתי נפרד ממני. זה היה לי ברור שאני הולכת לשם.

האם רצית להתגייס דווקא לתפקיד הזה ולמה?

האמת שממש לא. התפקיד שגויסתי אליו נקרא מנהלת רשת (תיקון מחשבים), ואני רציתי משהו יותר טכנולוגי. וב"ה, הדברים התגלגלו ובסוף נהייתי קצינה במקום הכי מדהים ונכון עבורי.

איך הגיבה הסביבה שלך להחלטה להתגייס?

כל חברות הילדות שלי התגייסו, אז היו תגובות טובות. אני כן זוכרת שבאולפנה רוב הבנות הלכו לשירות לאומי, אבל לא ניסו לשכנע אותי אחרת או הגיבו בצורה לא יפה.

איך נראים הימים האלה?

האמת שימים מאתגרים, המון עשייה ועבודה סביב השעון. בנוסף אני משלבת חיי נישואים, עבודה ולימודי תואר ראשון במדעי המחשב.

סגן ע' עם אמה רעות

איפה היית ב-7.10?
בשמחת תורה הייתי בשבת ביתית בצפון, והתעוררתי לבוקר מהסיוטים. הוקפצתי ישר באותו יום והתחלתי להיות בחמ"ל 12-16 שעות כל יום, בעומס מטרופ.

האם המלחמה גרמה לך לראות תפקידך שונה?

תמיד ידעתי שמה שאני עושה הוא משמעותי ומשפיע באופן ישיר על חיי אדם, אבל במלחמה התגלה לי עד כמה - לטוב ולרע.

ספרי על אירוע משמעותי שהיה לך מהשנה שהייתה בן דוד של אמא שלי, רב-סרן יצהר הופמן מפקד פלגה ביחידת שלדג, נפל בעזה. הוא היה מגיבורי הקרב בבארי, והמשיך